

ಪ್ರಕೃತಿಯಿಂಬ ಮೋಹನ ಮುರಲಿ

ರಾಜ್ ಅವರನ್ನು ಕಾಡುಗಳ್ಳ ವೀರಪ್ಪನ್ ಅವಕಾಶಿಸುವ ಕೆಲವು ತಿಂಗಳುಗಳ ಮೊದಲು ನಾನು ಅವರನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದೆ: ‘ಅಣ್ಣಾವೇ, ನಿಮಗೆ ಗಾಜನೂರಿನ ಸೇಳಿಕ್ಕೆ ಕಾರಣಗಳೇನು?’

‘ನಾನು ಮಣಿನೆ ಮಾಗ. ಪ್ರಕೃತಿಗೆ ಸಮೀಪವಾಗಿರಲು ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ. ಸಿನಿಮಾದ ನಟನೆಯಲ್ಲಿನ ಕ್ರತಕೆಯಿಂದ ದೂರವಾಗಿ, ನನ್ನನ್ನು ನಾನೇ ಯಾರೆಂದು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಲು ಗಾಜನೂರಿಗೆ ಹೋಗುವುದು ನನ್ನ ಮನೋಭಿಲಾಷೆ! ’ ಎಂದವರು ಉತ್ತರಿಸಿದ್ದರು.

‘ಹೇಳ್ನು ಹೇಳಾದ್ದು’ ಪ್ರತಿಕೆಗೆ ವಾರ್ವತಮ್ಯನುರಿನ್ನು ಸಂದರ್ಶಿಸಿದಾಗ ಅವರು ಒಂದು ಸವಿಪ್ರಸಂಗವನ್ನು ಹಂತಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ‘ನನಗೆ ಫಲಿಂಟು ವರ್ಷವಾಗಿದ್ದಾಗ, ನನ್ನ ತಾಯಿಯವರು ಹೀಗಿಗಾಗಿ (ನನ್ನ ತಮ್ಮ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಹುಟ್ಟಿದಾಗ) ಕನ್ನಂಬಾಡಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದರು. ರಾಜ್ ಅವರ ತಂದೆ ನನ್ನನ್ನು ಯಾಡಿಯುರಿಂದ ಬಾಮರಾಜನಿಗರಕ್ಕೆ ಸೈಕೆಲನಲ್ಲಿ ಹೂರಿಸಿಕೊಂಡು ಬಾ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದರು. ನನ್ನ ತಾಯಿ ನನ್ನ ಕಿವಿಗೆ ಹಾಕಿದ್ದ ಒಡವೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಬಿಟ್ಟಿದ್ದರು. ನನ್ನ ಬೋಳು ಕಿವಿಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿದ ಹದಿನೆಂಟು ವರ್ಷದ ರಾಜ್ಕುಮಾರ್ (ಆಗಿನ್ನೂ ಮದುವೆಯಾಗಿರಲಿಲ್ಲ!) ಬಾಮರಾಜನಿಗರದಲ್ಲಿ ಮೂರುವರೆ ಅಂಜನೆ ಒಂದು ಜೋಡೆ ಲೋಲಕ್ ಖರೀದಿಸಿ ನನ್ನ ಕಿವಿಗಳಿಗೆ ಹಾಕಿಸಿದ್ದರು! ನಾನು ರಾಜ್ ಅವರ ತಂಡಿಗೆ, ‘ಮಾಮ ತೆಗೆದುಚೋಡ್ಡ ಲೋಲಕ್ ಮಾವೆ!’ ಎಂದು ಹೇಳಿದಾಗ ನಾಡಿಕೆಯಿಂದ, ಕಂಪು ಕೆಂಪಾದ ಇವರ ಮೊಗವನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂತು.

ರಾಜ್-ವಾರ್ವತಮ್ಯ ದಂಪತ್ತಿಯನ್ನು ನೆನಪಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಈಗಲೂ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಆಪ್ತ-ಆದ್ರ್ಯ ಭಾವವೋಂದು ಮುಂಬುತ್ತದೆ.

ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಕನಾಟಕದ ಅಸ್ಕಿತೆಯ ರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡಿಗರ ಭಾವಕೋಶ ಆವರಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ರಾಜ್ಕುಮಾರ್

ನಿವ್ ಜೋಡೆಯಲ್ಲಿದ್ದರೆ ನನಗೆ ದೈಯ್ ಎಂದರು. ರಾಜ್ಕುಮಾರ್ ಅವರು ಆಗವ್ವೇ ‘ಅಕ್ಕಿಕ್ಕೆ’ ಚಿತ್ತದ ಚಿತ್ರೀಕರಣ ಹಾಗೂ ಡಬ್ಲಿಂಗ್ ಮುಸಿದ್ದರು. ಎಡೆಬಿಡದ ಶೂಟಿಂಗ್ ಶೈಡ್ಯೂಲ್ಸಿನಾದಿಗಾಗಿ ಅವರ ಒಂದು ಮುಂಡಿ ಹಾಗೂ ಹಿಮ್ಮಡಿ ನೋವು ತೀವ್ರಗೊಂಡಿತ್ತು. ವಾರ್ವತಮ್ಯ ಪುನಿತ್ರಾ ಹಾಗೂ ಪೂರ್ಣಿಮಾ ಅವರೊಂದಿಗೆ ರಾಜ್ ಅವರು ಬರುವ ಅಧರ ಗಂಟೆಗೆ ಮೊದಲೇ ನಾನು ಆಸ್ಕುತ್ತೇಗೆ ತಲುಪಿಂತ್ತೇ. (ನನ್ನ ಪತಿ ಆ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಸ್ಯಮಾಡ್ಟ್ ಆಸ್ಕುತ್ತೇಯ ಮುಖ್ಯ ನಿರ್ವಹಣಾಧಿಕಾರಿಯಾಗಿದ್ದರು).

ಮುಂಡಿ ಹಾಗೂ ಹಿಮ್ಮಡಿ ನೋವಿನ ತೀವ್ರತೆಯಲ್ಲಿ ಹಸನ್ನುವಿರಾಗಿದ್ದ ರಾಜ್ ಅವರು ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಜೋಡಿಗಾಡಿ ಬೈಕ್ಕಾ, ಕಾಫಿ ಸೇವಿಸಿದರು. ನಂತರ, ಆಫ್ರೋಪ್ರಡಿಕ್ ಸರ್ಜನ್ ಹಾಗೂ ಹಾಸ್ಯಮಾಡ್ಟ್ ಆಸ್ಕುತ್ತೇಯ ಸಂಘಾಪಕರಾದ ಡಾ. ಚಾಂಡಿಯವರು ರಾಜ್ಕುಮಾರ್ ಅವರೊಂದಿಗೆ ಸಮಾಲೋಚನೆ ನಡೆಸಿದರು. ವಾರಕ್ಕೆ ಏರಡು ಬಾರಿ ಫೀಸೀಲೋಫರ್‌ಪಿ ಚಿತ್ತಕೆಯನ್ನು ಸುಮಾರು ಒಂದು ತಿಂಗಳ ಕಾಲ ಪಡೆಯಬೇಕಂದು ಸೂಚಿಸಿದರು.

ಆಗ ನನಗೆ ತೆರೆದ ‘ಭಾಗ್ಯದ ಬಾಗಿಲು’ ಎಂದರೆ, ರಾಜ್ಕುಮಾರ್ ಅವರ ಫೀಸೀಲೋಫರ್‌ಪಿ ಸೇವನಾಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಜರಾಗುವ ಅವಕಾಶದೊರೆತ್ತದ್ದು. ಫೀಸೀಲೋಫರ್‌ಪಿ ಏನಿ ಜೇಕಬ್‌ರವರೆಡನೆ ಕೂಡಿ (ವಾರಕ್ಕೆ ಏರಡು ಬಾರಿ) ಪ್ರತಿಭಾರಿಯೂ ಸುಮಾರು 50 ನಿಮಿಷಗಳ ಕಾಲ ಅಣ್ಣಾವ್ ವ್ಯಾಯಾಮದ ಅಗ್ಕೆ, ನೋವಿನ ಶಮನ ಹಾಗೂ ಜೇತರಿಸೆಯನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸುವ ಸುಸಂದರ್ಭ ನನ್ನದಾಗಿತ್ತು.

ನನ್ನ ಮಾಗ ಯಶಸ್ ಅನ್ನ ತೊಡೆಯ

ಮೇಲೆ ಕೂರಿಸಿಕೊಂಡ ರಾಜ್ ಅವರು, ‘ಪುಟ್ಟಾ, ನಿನ್ನ ಅಮೃತ ನಿನ್ನಿಷ್ಟಿದ್ದಾಗ, ಅವರನ್ನು ಶ್ರೀಮಿಯರ್ ಸ್ವಾದಿಯೋದಲ್ಲಿ ಎತ್ತಿಕೊಂಡಿದ್ದಿಂದಾಗಿ ಈ ಕುಗ ಡಾಕ್ಕರ್, ನಾನು ಹೇಳಿಂಬ್ತು! ’ ಎಂದು ತಮಾಜ ಮಾಡಿ ಹೃತ್ಯಿವರ್ವಂಕವಾಗಿ ನಷ್ಟಿದ್ದರು.

2004ರಲ್ಲಿ ರಾಜ್ ಅವರಿಗೆ ಹಿಮ್ಮಡಿ ನೋವಿಗೆ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಶಸ್ತ್ರ ಚಿತ್ತಕೆಯಾಯಿತು. ಸರ್ಜರಿಯಾದ ಮೂರನೇ ದಿನ ಅವರನ್ನು ನೋಡಲು ಹೋದ ನಾನು ‘ಹನುಮಾನ್’ ದೇವರ ಬೇಳಿವ್ರಿರ್ವಹವನ್ನು ಉಡುಗೊರೆಯಾಗಿ ನೀಡಿದ್ದೆ. ಕಾರಣ, ನನಗೆ ಪಾರ್ವತಮ್ಯನವರು ಹೇಳಿದ್ದರು: ‘ನಮ್ಮ ಅತ್ಯೇಯವರು (ರಾಜ್ಕುಮಾರ ತಾಯಿ) ಮುತ್ತಿತ್ತಿಯಲ್ಲಿನ ಹನುಮಂತ ದೇವರಿಗೆ ಹಗಲುರಾತ್ರಿಯೆನ್ನದೆ ಹರಿಸಿಕೊಂಡ ಮೇಲೆಯೇ ಇವರು ಹಟ್ಟಿದ್ದಂತೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಇವರು ಹಟ್ಟಿ ನಾಮಧೇಯ – ಮುತ್ತಾರಾಜ್! ’

ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ನೆಚ್ಚಿನ ‘ಅಣ್ಣಾವ್’ ಬದುಕಿದ್ದಿರ್ದರೆ, ಈ ಏವಿಲ್ಲ 24ಕ್ಕೆ ತೊಂಬತ್ತೆರದನೇ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಕಾಲಿದ್ದುತ್ತಿದ್ದರು. 2006ರ ಏವಿಲ್ಲ 12ರಂದು ನಮ್ಮೆಲ್ಲರನ್ನು ಅಗಲಿದ ರಾಜ್ ಅವರ ಈ ಲೋಕದ ಯಾತ್ರೆ ಕೊನೆಗೊಂಡಾಗ, ಅವರ ತಮ್ಮ ವರದಪ್ಪನವರು ತೀರಿಕೊಂಡು ಕೇವಲ ಏರಪು ತಿಂಗಳಾಗಿತ್ತು. ಹಲವಾರು ಹೀಳಿಗೆಗಿಗೆ, (ನಟ ನಟಿಯರಿಗೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ನಮ್ಮುತ್ತತ ಸಾಮಾನ್ಯ ಮನುಜರಿಗೂ ಕೂಡ) ಮಾದರಿಯಾಗಬಲ್ಲ; ಮನುಷ್ಯತ್ವಕ್ಕೆ ಸರಳತೆಗೆ ಪ್ರತಿಕಾರಿದ್ದ ರಾಜ್ ಅವರನ್ನು ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಬದುಕಿನ ಸಂತಸವನ್ನು ಹಚ್ಚಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಮಾರ್ಗವೂ ಹೌದು.

ಪ್ರತಿಕೆಯಿಂಬಿ: feedback@sudha.co.in

